

L'Autònoma

PUBLICACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA • JULIOL DE 1997 • NÚM. 112

S u m a r i

ELS ESTUDIANTS
DE DRET, CONTRA LA
REGULACIÓ D'ACCÉS
AL TORN D'OFICI, 2

PERCEPCIÓ
SOCIAL DE LA
UNIVERSITAT, 3

CENTRE
DE RECERCA
MATEMÀTICA, 4

MODELS
COMPUTACIONALS
PER A LA VISIÓ
ARTIFICIAL, 5

UN ANY
DEL SÍNDIC
DE GREUGES, 6

CIÈNCIA
I TECNOLOGIA
A EUROPA, 7

Rectors d'universitats de tot Europa es reuneixen a l'Autònoma

La Confederació de Conferències de Rectors de la Unió Europea, formada per vint-i-dos rectors de tot Europa, es va reunir a la Universitat Autònoma de Barcelona, del 12 al 15 de juny. Aquesta era la primera vegada que la Confederació es reunia a l'Estat espanyol. El motiu de la trobada es va centrar en el debat sobre els problemes comuns de les universitat europees: el finançament i la investigació.

La conferència de rectors dels estats membres de la Unió Europea va ser presidida pel rector de la UAB i president de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE), Carles Solà, i pel president de la Conferència de Rectors de la Unió Europea, l'alemany, H. U. Erichsen. Tant Carles Solà com el doctor Erichsen van destacar que a Europa s'estan retallant els diners destinats a la universitat, i van subratllar la necessitat de continuar el Programa Sòcrates, successor del Programa Erasmus, d'intercanvi d'estudiants i professors, però amb finançament de la Unió Europea.

Carles Solà va denunciar les greus restriccions pressupostàries que reben



H. U. Erichsen, president de la Conferència de Conferències de Rectors de la Unió Europea; Carles Solà, president de la CRUE; i Fèlix García Lausín, secretari de la CRUE.

les universitats, ja que «cada vegada tenim menys diners per fer més coses».

Els rectors reunits a l'Autònoma també van estudiar un model oficial de certificat internacional dels títols que s'expediran en qualsevol centre universitari que formi part de la Unió

Europea. Aquest certificat unificat servirà perquè en els diferents països de la Unió Europea puguin saber quins tipus d'estudis s'han cursat i amb quines qualificacions, ja que, per exemple, no és el mateix una matrícula d'honor aquí que a Itàlia.

La Junta de Govern aprova el pressupost

La Junta de Govern que va tenir lloc el dia 26 de juny passat va aprovar el pressupost de 1997, que ja havia estat discutit en sessions anteriors. La xifra del pressupost de la Universitat Autònoma de Barcelona és de 24.575.851 mil milions de pessetes. El pressupost es va aprovar amb 25 vots a favor, cap en contra i 6 absències.

La Junta de Govern també va aprovar el calendari acadèmic per al curs 1997-1998. El curs acadèmic començarà el dia 1 de setembre de 1997 i s'acabarà el dia 31 de juliol de 1998. Dins d'aquest període s'han de programar totes les activitats acadèmiques i institucionals: docència, exàmens, tutories, reunions de coordinació, programació acadèmica, juntes de facultat, claustres, etcètera.

Els exàmens de setembre corresponents als cursos 1996-1997 es faran

entre els dies 1 i 13 de setembre. La data final per entrar les notes serà el dia 17 de setembre.

També es van aprovar les places de nou accés per a les titulacions de segon cicle i per als accessos directes al segon cicle, i els criteris d'accés.

Es va aprovar la normativa sobre la *web* de la UAB, amb la qual es pretén, d'una banda, harmonitzar la necessitat de difondre informació de manera descentralitzada i, de l'altra, racionalitzar els recursos i mitjans tècnics que disposa la xarxa informàtica de la UAB.

Elena Estalella, degana de la Facultat de Filosofia i Lletres, i Lluís Piñol, director del Departament de Dret Públic i de Ciències Històrico-jurídiques, van ser escollits com a membres de la Comissió de Disciplina Informàtica.

També es va aprovar la modificació de la composició de la Comissió

Autònoma Solidària, que s'ha ampliat amb un representant de la Junta de Personal Docent i Investigadors amb veu i sense vot.

Una altra proposta aprovada va ser la de la modificació del Reglament del Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal.

Es va aprovar la participació de la UAB en la constitució de la Fundació Escola Gespa, ja que l'endegament del procés de legalització i reconeixement oficial de l'Escola Bressol Gespa ha posat de manifest una sèrie de dificultats que han resultat irresolubles. D'una banda, i atesa la naturalesa jurídica i les finalitats de la Universitat Autònoma de Barcelona, la Generalitat de Catalunya ha entès que no podia ser titular d'una escola bressol. De l'altra, tampoc no era possible la seva legalització i el seu reconeixement per la via de la titularitat privada, ja que la UAB és una institució pública.

Col·loqui Internacional «en Línia» sobre la Traducció

La Facultat de Traducció i d'Interpretació va dur a terme, el març passat, el Primer Col·loqui Internacional «en Línia» sobre la Traducció, amb la participació de més de 160 persones de 31 països: Alemanya, Argentina, Armènia, Austràlia, Bèlgica, Brasil, Canadà, Xile, Corea, Dinamarca, Espanya, Estats Units, Finlàndia, França, Grècia, Holanda, Hongria, Irlanda, Islàndia, Itàlia, Iugoslàvia, Luxemburg, Malàisia, Polònia, Portugal, Regne Unit, Sud-àfrica, Suècia, Taiwan, Turquia i la Xina. El tema elegit per a aquest projecte pilot va ser la transferència intercultural. El col·loqui es va estructurar sobre la base d'unes pàgines web, on es van poder consultar «ponències» de dos convidats experts: el professor Doug Robinson, de la Universitat de Mississipi (EUA), i el professor Anthony Pym, de la Universitat Rovira i Virgili, i la resposta d'un altre convidat expert, el professor Michael Cronin, de la Universitat de la Ciutat de Dublín. Aquestes pàgines web es van complementar amb una llista electrònica, anomenada TRANSFER-L, a la qual tots els participants van ser subscrits, i mitjançant la qual tothom va poder intercanviar preguntes, respostes, observacions i comentaris amb els experts convidats o amb els participants en general. Cada dia es van publicar en una pàgina web tots els missatges acumulats el dia anterior. En acabar el col·loqui, es va donar de baixa la llista electrònica, però encara es poden consultar totes les pàgines del col·loqui a l'adreça <http://cc.uab.es/~iuts/colloquium.html>.

Jornades de Psicologia Social i de les Organitzacions

Amb l'objectiu d'acostar a la Universitat les experiències viscudes al pràcticum que han realitzat els alumnes de Psicologia d'aquest curs, es van organitzar les VI Jornades del Pràcticum de Psicologia Social i de les Organitzacions.

Durant el dia 12 de maig es va fer un debat sobre el paper de les empreses de treball temporal i el rol de la psicologia en la gestió dels recursos humans. La jornada va acabar amb una conferència de Clara Alonso, directora dels Programes de Formació «in Company» d'EADA, amb el títol «Incorporació de les persones en processos de canvi».

El 13 de maig, segon i últim dia de les jornades, es va debatre el paper de la psicologia en els camps de la prevenció, la intervenció i la inserció laboral. També es van presentar les investigacions dutes a terme al Laboratori de Psicologia Social, en què havien col·laborat els alumnes que feien el pràcticum a la Facultat. Cada dia es va fer el lliurament de diplomes a les organitzacions públiques i privades que han col·laborat amb l'Autònoma durant aquest curs.

Conferència Internacional sobre Processament Paral·lel i Distribuït

Investigadors de diferents països del món van participar en la Conferència Internacional sobre Processament Paral·lel i Distribuït, PDS'97, que va acollir la Universitat Autònoma de Barcelona del 9 al 11 juny. En el transcurs de les 22 sessions de què va constar la conferència, s'hi van presentar cinquanta-un treballs.

La conferència va ser organitzada per la Unitat d'Arquitectura d'Ordinadors i Sistemes Operatius del Departament d'Informàtica.

L'acte inaugural de la Conferència el van presidir el rector de la UAB, Carles Solà, i el professor Hertzberg, de la Universitat d'Amsterdam.

Els estudiants de Dret es pronuncien contra la nova regulació d'accés al torn d'ofici

Els alumnes de l'Escola de Pràctica Jurídica de la UAB van ser els primers que van posar en estat d'alarma els estudiants de Dret sobre les implicacions de l'ordre ministerial de Justícia del 3 de juny, la qual suposava ampliar a vuit anys la formació per accedir al torn d'ofici. Concretament, la nova normativa establia com a requisits, a més de la llicenciatura, l'obligatorietat d'obtenir el diploma d'aptitud en

una escola de pràctica jurídica, d'acreditar més de tres anys com a passant i de disposar d'un despatx obert. Tres condicions que ara s'han unit quan abans només s'exigia complir-ne una.

Per als estudiants, aquesta mesura és inconstitucional i és una mostra de corporativisme i un pas previ a un decret de requisits per a l'exercici de l'advocacia, tal com sol·licita Eugeni Gay, president dels advo-

cats espanyols.

L'Escola de Pràctica Jurídica ha començat a organitzar mobilitzacions, com la que va dur uns setanta estudiants a manifestar-se davant el Col·legi d'Advocats de Barcelona, el 30 de juny. El degà, Jaume Alonso-Cuevillas, es va mostrar partidari que l'ordre no tinguí efectes retroactius i que no s'exigeixi als que ja estan matriculats en escoles de pràctiques.



Un grup de cinquanta objectors de consciència de l'Autònoma van fer el cinquè curs de formació a Deltebre, on, durant un cap de setmana de maig, van fer diferents activitats, com ara la netja de la platja del Fangar i les visites a l'Ecomuseu i la cooperativa arrossera. Moviment per la Pau va exposar el model de defensa que ha elaborat, i es va debatre sobre el model que prepara l'Estat espanyol.

El bosc, motor econòmic i museu

Rodrigo Gámez, Premi Príncep d'Astúries 1996, va pronunciar, el 27 de maig passat, a la Facultat de Ciències de la UAB, la conferència titulada «Biodiversitat i desenvolupament humà: el paper de l'Institut Nacional de la Biodiversitat (Inbio) a Costa Rica».

Gámez, director de l'Inbio, va explicar el procés d'explotació forestal inconscient que ha patit Costa Rica fins fa pocs anys, i va indicar que donava fruits a curt termini però que a la llarga suposava una degradació del sòl, el qual, en principi, s'havia de destinar a recursos agrícoles. Atesa la necessitat de treure més profit de les riques zones boscoses del país, l'Institut Nacional de la Biodiversitat va elaborar un mapa del país on diferenciava tres zones: un sistema nacional de parcs naturals amb una gestió adequada per a la conservació, una zona urbana i una zona dedicada a l'explotació agrícola i forestal.

D'aquesta manera, la conservació de parcs naturals permet obtenir serveis ambientals amb transcendència social, ja que es promou l'ecoturisme, s'assegura el funcionament de les plantes hidroelèctriques (que creen el 90% de l'energia elèctrica que necessita Costa Rica), i es preserva un important pulmó verd.

Gámez va remarcar la necessitat d'estudi de la riquíssima diversitat biològica dels boscos costa-riquenys, ja que, segons va dir: «Aquí teniu els museus amb Velázquez i Goyas, però allà els nostres museus són els boscos». Per catalogar, estudiar i ordenar les diferents espècies i, d'aquesta manera, dotar de sentit la vegetació per a la societat, Gámez va explicar que l'Inbio va emprendre una enorme campanya d'estudi en col·laboració amb biòlegs i tècnics forestals.

Però la falta de «bibliotecaris» que sabessin ordenar els materials

va fer que s'involucrés la població rural per realitzar la primera fase de l'inventari (la recollida de la informació), la qual cosa té, a més, una clara funció social, ja que aconsegueix educar, des del punt de vista mediambiental, una comunitat marginal, al mateix temps que aquesta disposa d'un treball més digne i amb un salari a temps complet. Gámez va explicar casos concrets d'aquests nous funcionaris dependents de l'Inbio, que abans tenien unes feines manuals que no els donaven cap mena d'estabilitat econòmica, ni la possibilitat de desenvolupar una tasca intel·lectual. Els nous «bibliotecaris» aprenen la filosofia i la tecnologia amb què treballa l'Inbio i participen en cursos pràctics en laboratoris.

Tota la informació que es recull arriba després a l'Inbio, que s'ocupa de la catalogació de les espècies de Costa Rica.

Percepció social de la Universitat

La percepció social de la Universitat ha estat el tema de les IV Jornades de Treball dels Consells Socials de les Universitats Públiques Catalanes, que van tenir lloc el 10 de juny passat a l'hotel Campus.

Les jornades van ser inaugurades pel comissionat per a Universitats i Recerca, Joan Albaigés, i van tenir una àmplia participació de membres dels consells socials.

Pere Miró, president del Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona, va assenyalar el paper dels consells socials des de la seva creació, que han trencat la desconfiança que fins fa un any hi havia entre el món de l'empresa i la universitat. També va fer referència l'esforç que s'haurà de fer per les limitacions dels recursos públics.

Rosa Virós, catedràtica de Ciència Política de la Universitat Pompeu Fabra, va presentar un treball finançat pel Consell Social de la UPF sobre la percepció social del sistema universitari, i més concretament de la imatge de la mateixa UPF. Es tracta d'una enquesta realitzada al mes de febrer de 1996, via telefònica. En aquest treball es valoren i expliquen des dels objectius de la universitat fins a la dimensió social de la universitat. El prestigi social de les titulacions és força valorat, si bé també es posa de manifest que la formació no s'adequa a la demanda social.

Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política de la UAB, va presentar el treball «Universitat com-



El director adjunt de La Vanguardia, Lluís Foix, va moderar la taula rodona.

plexa. Universitat acomplexada», que va encarregar fa uns anys el Consell Social de la UAB a un equip de professors per conèixer la imatge que la societat té de la universitat i la que la mateixa universitat té d'ella mateixa. Es van fer moltes entrevistes tant a persones de fora de la universitat com a membres de la comunitat universitària.

Francesc Solé Perellada, vice-rector de Relacions Institucionals de la UPC, va explicar que un de cada cinc-cents habitants de Catalunya treballa a la universitat com a professor, i que un de cada trenta habitants de Catalunya té alguna relació amb la universitat. També va al·ludir a la necessitat de sinceritat i trans-

parència per millorar la comunicació en el si de la universitat.

El director adjunt de *La Vanguardia*, Lluís Foix, va moderar una taula rodona i un debat general en el qual van participar Aurora Catà, directora de TVE a Catalunya; l'economista i advocat Lluís Mezquida; i Josep M. Gruas, gerent de M. y J. Gruas SA.

Durant el debat, Miquel Roca, president del Consell Social de la UPC, va recalcar la bona valoració social que té la universitat. Tots els presidents dels consells socials van fer referència a la necessitat de potenciar les funcions d'aquests organismes, que a Catalunya han demostrat la seva eficàcia.

Això és Ciències

El Consell d'Estudiants de la Facultat de Ciències de l'Autònoma va presentar, el 29 de maig, la revista *Això és Ciències*, una publicació que té com a objectiu principal informar els alumnes i potenciar la participació estudiantil en els diversos aspectes que configuren la vida de la Facultat.

El grup de joves estudiants que formen part del Consell han engegat aquesta publicació amb moltes ganes i amb el desig que la Facultat de Ciències s'assabenti de tot el que hi passa: problemes en alguna de les carreres de ciències, creació d'activitats, informació sobre els estudis, temes d'actualitat de la Facultat, etc.

La revista, que està impresa amb paper reciclat, és una quartilla, però el propòsit és arribar a fer-la de vuit pàgines. De la primera edició, se n'han fet dos mil exemplars, que s'han distribuït al Consell d'Estudiants, als bancs de la Facultat, davant de la biblioteca i a les aules d'informàtica. D'aquesta manera, la publicació arriba als prop de sis mil estudiants de la Facultat, al PAS i al professorat. De moment, *Això és Ciències* és de periodicitat mensual, però amb vista al curs vinent es vol fer de periodicitat quinzenal.

Col·laboració amb el projecte Residu Mínim

La presentació de la publicació *Això és Ciències* es va celebrar amb una xocolatada que es va organitzar conjuntament amb els membres del CEPA, promotors del projecte Residu Mínim. La xocolata desfeta se servia als alumnes de la Facultat amb got de vidre o plàstic, en funció del que escollissin els estudiants. Això va permetre de fer un estudi sobre el tipus d'envàs que prioritzen els alumnes i la conscienciació de reciclatge.

I Code Conference

Del 6 al 10 de juny passat, va tenir lloc, als locals de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, la I Code Conference, organitzada pel Centre per a l'Estudi de les Organitzacions i les Decisions Econòmiques (CODE).

El programa de la conferència es va centrar en tres temes: economia política i macroeconomia; disseny d'organitzacions; interentus en economies, amb molts agents.

Durant quatre dies, uns cinquanta investigadors provinents dels EUA, l'Índia, França, Itàlia, Bèlgica i Espanya van presentar i debatre els darrers avenços produïts en les àrees de recerca objecte de la conferència.

L'objectiu del CODE és la promoció i el desenvolupament de recerca en la teoria de l'elecció social, la teoria de jocs, les seves aplicacions econòmiques, i en particular en el paper de l'Estat en l'economia.

L'orquestra de la UAB es presenta amb un concert

Després d'un curs d'assajos, els vint-i-un estudiants membres de l'orquestra de cambra de la UAB i el seu director, Joan Casals, es van presentar oficialment a la comunitat universitària el 29 de maig, amb un primer concert ofert al teatre de la plaça Cívica, en què van tocar peces de János Decsényi, Antonio Vivaldi i Erzsébet Szönyi.

L'orquestra de la UAB ha nascut gràcies a l'impuls del Vicerectorat de

Promoció Cultural i l'interès del prop d'un centenar d'estudiants que es van inscriure a principi de curs per optar a integrar-se en la nova formació.

No és la primera experiència musical d'aquest tipus que hi ha a l'Autònoma. Cap a la meitat de la dècada passada, el professor Baltasar Plans, que també va iniciar el Cor de la UAB, va promoure la primera orquestra d'aquesta universitat. Després

d'un temps amb força activitat, i fins i tot amb alguns concerts simfònico-corals, l'orquestra va deixar la seva activitat.

La direcció de la nova orquestra ha preferit començar amb un conjunt de cambra—de corda—a fi d'anar creixent gradualment, tenint en compte el caràcter de formació rotatòria de l'orquestra, ja que els seus membres, estudiants, s'aniran renovant cada curs.



S E R V E I S

El Centre de Recerca Matemàtica (CRM)

La idea d'un centre especialitzat en l'àrea de les matemàtiques sorgeix de la inquietud, al principi dels anys vuitanta, per disposar d'un centre que facilités els contactes amb investigadors d'altres països, fruit dels quals es podria incrementar el nivell de la recerca matemàtica al nostre país, en aquell temps menys desenvolupada que a la resta d'Europa i als Estats Units. No va ser fins al 1984 que aquella necessitat es va veure coberta amb la creació del Centre de Recerca Matemàtica (CRM) per part de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). A més d'acollir matemàtics estrangers, el CRM organitza programes de recerca, conferències, congressos i altres trobades científiques, i publica i difon els resultats de les recerques matemàtiques i els actes previstos.

Les negociacions per decidir on s'havia de construir el CRM entre les tres universitats que impartien matemàtiques —la UAB, la UPC i la UB— es van resoldre quan el rector Antoni Serra Ramoneda, de la Universitat Autònoma de Barcelona, va oferir uns espais perquè s'hi ubicés el CRM el 1984. La ubicació actual del CRM, en una de les *ales* annexes a la Facultat de Ciències, es va poder dur a terme el 1992 gràcies a una subvenció del CIRIT (Comitè Interdepartamental per a la Recerca i la Innovació Tecnològica), que actualment és la seva principal font de finançament. El fet de continuar connectada físicament a la Facultat de Ciències i no en un edifici autònom s'entén pel desig de facilitar als joves matemàtics de la UAB els contactes amb els investigadors internacionals. El mateix any, el centre va ser reconegut com a institut adscrit a l'Autònoma.

A més del CIRIT, les altres fonts de finançament del centre provenen principalment de la DGICYT (Direcció General d'Investigació Científica i Tecnològica), la Universitat Autònoma de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la Comunitat Europea.

El CRM és dirigit per un Consell, format per quatre membres de l'IEC i un representant de la Societat Catalana de Matemàtiques (SCM). Un dels membres del Consell és el director, Manuel Castellet, que també és catedràtic de matemàtiques i president de l'Institut d'Estudis Catalans.

El CRM rep les recomanacions d'una Comissió d'Assessorament Científic, creada el 1994 i formada per una dotzena de matemàtics representants de la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Barcelona, la Universitat Pompeu Fabra i la Universitat Politècnica de Catalunya.

Per a l'administració, el CRM disposa de dues secretàries contractades.

Cada any ofereix dues places per



Manuel Castellet, director del Centre de Recerca Matemàtica.

a becaris postdoctorals recents i altres matemàtics postdoctorats becats per la Unió Europea, pel Ministeri o pel seu país. També ofereix places per fer investigació als matemàtics ja «seniors» que gaudeixen d'un any sabàtic al centre educatiu d'origen on són titulars. El 90% dels matemàtics visitants són de fora l'Estat espanyol, ja que el nivell de la recerca matemàtica europea i dels Estats Units (d'on prové aproximadament el 30%) és més alt que l'espanyol. Tot i que a Catalunya i a Madrid s'ha millorat força des dels anys vuitanta, segons Castellet, això és degut en part a l'activitat desenvolupada pel CRM, que ha portat reconeguts investigadors internacionals amb l'objectiu que entrenessin en contacte amb els matemàtics catalans.

El CRM disposa d'una reserva llogada de pisos a la Vila Universitària i a Sant Cugat del Vallès, on aquests professors i matemàtics poden residir durant el temps que duri la seva estada a l'Autònoma.

Semestres especialitzats, congressos, tallers i conferències

El CRM organitza diferents actes i programa semestres i congressos

amb l'objectiu central d'intercanviar coneixements amb matemàtics visitants. Cada any organitza dos semestres especialitzats en una àrea de la recerca, als quals convida investigadors experts. També imparteix dos cursos intensius cada any dirigits a uns setanta postdoctorats recents o a estudiants de doctorat avançats, el 60% dels quals són estrangers.

A més, organitza dos congressos periòdics (cada quatre anys, el Barcelona Conference on Algebraic Topology, i cada any, el Barcelona Logic Meeting), als quals s'han d'afegir els que es van fer al llarg de l'any sota el nom de «tallers», o les xerrades que, informalment, fan els matemàtics visitants al CRM. Aquest últim aspecte és important, segons

Castellet, perquè posa en relleu l'accessibilitat dels professors i matemàtics visitants, que reben les consultes dels doctorands de l'Autònoma. És significatiu que durant l'any 1996 al CRM s'hi duguessin a terme o hi fossin organitzades cent setanta-nou conferències i seminaris. El CRM també desenvolupa una tasca de difusió editant cada setmana un butlletí per a matemàtics on informa sobre les diferents conferències i congressos. També edita una sèrie de *preprints* de circulació interna amb els articles i treballs dels matemàtics invitats, que després són habitualment publicats en revistes especialitzades.

Les instal·lacions del CRM disposen d'una superfície total de 940 metres quadrats, distribuïts en dotze despatxos, una secretaria, un despatx de direcció, una sala d'ordinadors amb un equip informàtic que s'ajusta perfectament a les necessitats del centre, un magatzem i dues aules per a 50 i 25 persones on es fan les xerrades i congressos. Totes les sales tenen un denominador comú «indispensable per als matemàtics», la pissarra, ja que és habitual que s'hi facin xerrades per a aquells que estiguin interessats en el camp de treball del conferenciant.

A partir dels contactes entre els matemàtics visitants i els «autòctons» sobre estudis concrets, sorgeix sovint la possibilitat natural que es produeixi l'intercanvi invers i que els joves investigadors catalans es desplacin a centres estrangers per continuar-hi la relació professional engegada al CRM.

El CRM forma part del Programa Capital Humà i Mobilitat, juntament amb el Departament de Matemàtiques Pures i Matemàtiques Estadístiques (DPMMS), i el Newton Institute, de Cambridge; l'Institut Max-Planck, de Bonn, i els departaments de Matemàtiques de l'École Normale Supérieure de París, i la Universitat de París-Orsay. Aquest programa permet, a més de la col·laboració entre els investigadors de les diferents institucions, que els centres ofereixin dues beques Leibniz per facilitar la visita i l'estada al CRM de postdoctorals i investigadors estrangers.

El CRM destina el 0,7% del seu pressupost al tercer món, en un programa d'ajuda concretat a facilitar als matemàtics provinents d'aquests països la presència als congressos i conferències que organitza.

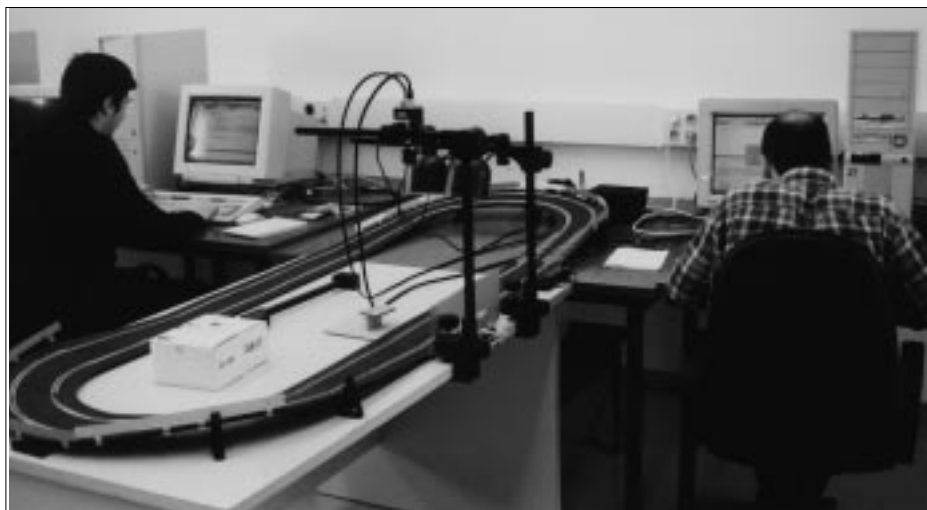


R E C E R C A

Models computacionals per a la visió artificial

La visió és el sentit més elaborat i com a tal ha estat objecte d'estudi durant segles per explicar el seu funcionament. L'arribada de la tecnologia digital ha permès el desenvolupament de teories computacionals que han intentat explicar com un agent dotat del sentit de la visió pot interactuar amb el món a partir de la percepció basada en imatges, proposant quina informació es pot extreure, com es processa i com s'utilitza. Fruit d'això ha estat l'aparició d'un nou objectiu científic: la síntesi —en contraposició a l'estudi precomputacional, de característiques fonamentalment analítiques— de sistemes de visió artificial i la seva aplicació a problemes del nostre entorn.

L'equip del professor Jordi Vitrià, del Departament d'Informàtica i del Centre de Visió per Computador de la UAB, està treballant en un projecte CICYT sobre els aspectes bàsics de la visió: la percepció de les distàncies entre l'observador i els objectes del seu entorn. Aquesta informació es pot obtenir per diferents mitjans (fusió d'imatges binoculars, anàlisi del moviment, etc.), però l'estudi s'ha centrat en un aspecte relativament poc estudiat, com són els gradients d'enfocament que es donen quan un sistema òptic amb una profunditat de camp limitada canvia la seva distància focal. Hi ha evidències que aquest sistema és present en alguns sistemes visuals naturals. El cas més paradigmàtic és el del camaleó, que basa la seva supervivència en la capacitat de realitzar mesures monoculars precises de la distància a què es troben les seves preses. La necessitat d'un sistema d'aquest tipus no es basa únicament en la possibilitat de percepció de la tercera dimensió del món representat a les imatges, sinó també en el mateix procés d'adquisició de la imatge, per assegurar que el sistema pot obtenir la millor imatge possible —en el sentit de ser tan informativa com es pugui—, sigui quina sigui la distància a què es troba l'objecte visualitzat. Això significa que l'observador ha d'estar dotat d'un criteri d'enfocament ràpid i precís, que permeti una adaptació contínua als canvis del món.



Una de les sales on es fan les proves de models computacionals per a la visió artificial.

Aplicacions

A banda de l'interès científic de l'estudi, les possibilitats d'aplicació directa d'aquestes tècniques són moltes i variades. El projecte n'ha abordat dues: les aplicacions en l'àmbit de la microscòpia i la utilització com a part del sistema perceptiu d'un robot. En les dues aplicacions s'ha estudiat el procés d'autoenfocament i la possibilitat d'extreure informació mètrica de l'escena visualitzada.

Un dels aspectes importants del projecte ha estat el treball dins d'un nou paradigma científic conegut per «visió activa». Aquest model computacional va néixer fa pocs anys com a resposta a un cert esgotament del paradigma «reconstruccionista», desenvolupat per David Marr a l'Artificial Intelligence Laboratory del MIT durant la dècada dels setanta, i que fins ara ha estat pràcticament únic dins del camp de la visió artificial. Mentre que el reconstruccionisme basa la seva teoria en un procés passiu dirigit a recuperar les característiques físiques del món (semblant al que podria ser una teoria de l'«òptica inversa»), la visió activa considera l'observador

com un element crític del procés perceptiu i l'introdueix com una variable dinàmica més. Aquest nou paradigma ha fet desplaçar l'interès cap a l'estudi de les necessitats perceptives de l'agent en funció de la tasca que realitza, i limitar la «reconstrucció» del món als aspectes estrictament necessaris.

Dins del paradigma reconstruccionista, el principal resultat del projecte és un mètode per recuperar simultàniament informació sobre la forma i la reflectància dels objectes presents en una seqüència d'imatges preses amb distàncies focals diferents. Aquest mètode, desenvolupat en col·laboració amb el professor J. Llacer, de la Universitat de Califòrnia, a Berkeley, s'ha basat en un model bayesià per a la resolució de problemes inversos. Aquest resultat té una aplicació directa en l'àmbit de la microscòpia, ja que permet la visualització d'imatges totalment enfocades més enllà de les possibilitats òptiques del microscopi, i al mateix temps proporciona mapes de profunditat de la mostra.

Visió activa

Ja dins del camp de la visió activa, els objectius s'han dirigit a determinar l'estímul visual més adequat per a un procés d'autoenfocament i un sistema òptic de control per manipular el procés d'adquisició de la imatge. El resultat ha estat un mètode basat en les variacions del contrast local de les imatges, que, comparat amb les possibilitats dels estímuls considerats fins ara en l'àmbit de la visió artificial, ha resultat ser més precís, més robust i amb una complexitat computacional més petita. Això ha permès de dissenyar un sistema d'autoenfocament en temps real per a microscòpia i un sistema d'acomodació òptica per a un sistema de visió antropomòrfic

dotat de lents motoritzades. El mètode, a més de ser capaç d'enfocar automàticament un sistema òptic en un rang de condicions molt ampli, també pot proporcionar informació sobre la distància a què es troben els objectes enfocats, fet d'importància vital en l'àmbit de la robòtica.

Actualment s'està treballant en dues vies de continuació. D'una banda, l'estudi de nous estímuls visuals útils per a l'enfocament i relacionats amb el color. Aquest estímul, molt poc estudiat fins ara, podria ser crític en circumstàncies on d'altres són inoperants, com per exemple objectes que presentin poca textura visual. De l'altra, s'està estudiant la integració dels processos oculars bàsics en la plataforma de visió antropomòrfica. Aquesta plataforma està formada per un sistema robotitzat amb cinc graus de llibertat que imiten els moviments d'un cap i per dues càmeres de CCD amb òptiques motoritzades que permeten el control de l'enfocament, l'obertura i el zoom. Les possibilitats mecàniques d'aquesta plataforma, que s'acosten molt a un model antropomòrfic, són una bona base per al desenvolupament de sistemes de visió actius, útils en problemes com la conducció automàtica de vehicles, el control del trànsit o la vigilància. Però, per ser operatius, cal tenir-ne resolts el control a nivell ocular de manera independent de l'aplicació. És a dir, cal que el sistema sigui capaç d'obtenir automàticament imatges enfocades, de mantenir la vergència de les dues càmeres, d'ajustar el seu iris a les condicions d'il·luminació i d'estabilitzar la seva mirada en els objectes. La integració de tots aquests processos en un únic esquema de control, guiat pels estímuls visuals, continua sent un tema apassionant de recerca, necessari per construir sistemes visuals artificials.



Instal·lacions del Centre de Visió per Computador.

Gaudioteca: un centre d'autoaprenentatge d'anglès i alemany

El Departament de Filologia anglesa i de Germanística de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona va inaugurar, a la darrera del mes de maig, un nou centre d'autoaprenentatge d'anglès i d'alemany, anomenat Gaudioteca. Aquest nou centre és a l'abast de tots els alumnes de la UAB, que hi poden accedir de forma totalment gratuïta i on poden disposar de l'oportunitat de practicar aspectes de la llengua i la literatura anglesa i alemanya d'una manera autònoma, amb una gran varietat de materials a disposició dels alumnes.

La Gaudioteca disposa d'un ampli ventall de materials a disposició dels usuaris, des d'ordinadors multimèdia connectats a Internet, fins a televisors equipats amb vídeo i canals satèl·lit, modernes cabines d'àudio, CD-ROM amb enciclopèdies, diccionaris interactius, cursos d'anglès i d'alemany i cintes de vídeo amb pel·lícules documentals i materials didàctics, i cassetes amb material de comprensió auditiva. El material es complementa amb llibres de referència, comprensió de lectura i oral, literatura, llibres de gramàtica, vocabulari, fonètica, exàmens oficials, etc.

Els alumnes que acudeixen a la gaudioteca disposaran d'un assessor, Pere Marcús, que els orientarà sobre el funcionament de l'aula; dos alumnes col·laboradors voluntaris, Marc Olmedo i Elisabeth Barbosa; i un objector, Òscar Serra, que orientaran els usuaris sobre les estratègies d'aprenentatge i les activitats més adequades perquè l'aprenent pugui assolir els seus objectius.

L'accés a la nova Gaudioteca queda restringit únicament per a usos relacionats amb la llengua, la literatura o la cultura anglesa i alemanya.

Les inversions fetes per construir la Gaudioteca han estat possibles gràcies a la concessió, per part de la Facultat de Filosofia i Lletres, d'una part de la quantitat que els van adjudicar de les convocatòries «Reposició i equipament de laboratori», corresponents als programes d'inversions de 1995-1996.

Els alumnes de la UAB que vulguin ampliar els seus coneixements d'anglès o alemany poden visitar des del mes de juny la Gaudioteca, ubicada a l'aula B11/184 (ara aula 510) del Departament de Filologia anglesa i de Germanística de la Facultat de Filosofia i Lletres. Els horaris del centre d'autoaprenentatge durant els mesos de juny i juliol han estat: dilluns, de les 10.30 a les 13.30; dimarts, de les 10.30 a les 12.30; i de les 16 a les 19; dimecres, de les 11.30 a les 14; i dijous, de les 11.30 a les 14 i de les 15 a les 19. Aquests horaris es volen ampliar amb vista al setembre, coincidint amb l'inici del curs 1997-1998.

Un any del Síndic de Greuges a l'Autònoma

La figura del Síndic de Greuges de la Universitat Autònoma de Barcelona fa nou mesos que està en funcionament. Per aquest motiu, el primer període d'activitat ha estat principalment de caràcter informatiu per donar a conèixer a la comunitat universitària les principals funcions i característiques del Síndic i fer palesa la seva existència i el benefici que aporta per al bon funcionament de la UAB. Enric Casassas va ser nomenat Síndic de Greuges el 7 de juny de 1996, i la presa de possessió es va dur a terme després de les vacances d'estiu, el dia 1 de setembre.

Pel que fa a les activitats principals que ha desenvolupat fins ara Enric Casassas, es poden diferenciar en dues sèries de trobades: visites rebudes pel Síndic, i visites fetes a les facultats de l'Autònoma. Entre les visites rebudes pel Síndic de Greuges hi ha les de representants de les associacions d'estudiants i d'alguns òrgans col·lectius que agrupen personal docent o d'administració i serveis. L'altre tipus de visites el Síndic les ha fet a gairebé totes les facultats de la Universitat. Les actuacions s'han derivat a partir de queixes concretes: vint-i-tres expedients que afecten

estudiants, quatre del personal d'administració i serveis (PAS) i tres del personal docent.

Segons l'informe presentat pel Síndic al Claustre, la major part de les queixes rebudes procedents dels estudiants es refereixen al recarrec del 50% en els estudis de segones titulacions. El Síndic es va adreçar als reclamants que havien començat aquells estudis en anys anteriors per informar-los sobre la nova circumstància i el seu dret a reclamar per la via normal el reintegrament d'aquell recarrec. Una altra de les queixes dels alumnes s'ha centrat en l'establiment de limitacions de places a les assignatures optatives, una norma posada en pràctica a la majoria de les facultats, i que es pretén justificar per la manca de locals i de professorat, la qual no permet atendre tota la demanda que es podria produir en algunes assignatures si aquesta limitació no existís. Les limitacions que estableix el règim de permanència també ha estat causa de queixa per part dels estudiants, així com les convalidacions d'assignatures i el reconeixement de crèdits.

D'altra banda, les tres queixes rebudes per part de professors de l'Autònoma encara estan pendents

de resolució, ja que són temes d'una certa complexitat, mentre que les queixes procedents de quatre membres del PAS han estat fàcils de resoldre.

L'objectiu principal del Síndic de Greuges de l'Autònoma és vehicular les observacions i els suggeriments no suficientment atesos que el funcionament de la universitat pugui generar en membres de la seva comunitat. Vol ser un referent per generar una dinàmica de millora, desenvolupar l'actuació a instància de part d'ofici, tractar de vetllar per totes les activitats universitàries, facilitar la presentació dels suggeriments relacionats amb la millora de la qualitat de funcionament de la universitat, continuar i enfortir els contactes i intercanvis d'informació establerts amb els síndics de Greuges d'altres universitats, particularment amb els de l'àrea lingüística catalana.

Per tal de fer més directa la presentació del Síndic a la comunitat dels estudiants de l'Autònoma, s'ha redactat un díptic informatiu que serà distribuït en començar el curs 1997-1998 amb la documentació que rep cada alumne en el moment de matricular-se.

«L'èxit del Síndic és fer recomanacions que siguin factibles»



Enric Casassas, Síndic de Greuges de la UAB.

Quina és la tasca concreta del Síndic de Greuges?

El Síndic és una figura amb independència orgànica perquè no depèn de ningú, estic sota l'estructura del Consell Social. Puc actuar amb llibertat, això sí, una llibertat limitada pel sentit comú. A la Universitat hi ha problemes molt difícils de resoldre perquè l'estructura universitària no els té previstos. Per exemple, les limitacions materials a l'hora de no deixar matricular un alumne d'unes optatives perquè les places ja són plenes. La justificació que rep l'alumne és que no hi ha ni prou places, ni prou professors. Aquestes limitacions ma-

terials de la Universitat afecten un dret individual de la persona. La Universitat hauria de resoldre aquests problemes materials. Llavors és quan el Síndic es troba amb un problema gros i no pot modificar l'estructura universitària. El Síndic pot fer recomanacions, que és la seva missió, perquè no pot resoldre res. Un cop el Síndic ha fet la recomanació corresponent, la responsabilitat passa a ser de l'autoritat o l'organisme corresponent. L'èxit del Síndic és fer recomanacions que siguin factibles.

En aquests nou mesos de funcionament del Síndic, la comunitat

universitària coneix prou la seva existència?

Encara em trobo amb gent que em diu que s'acaba d'assabentar que existeix el Síndic de Greuges. O sigui que, malgrat la campanya que estic fent des del mes de setembre, hi ha gent que encara no s'ha assabentat de l'opció que té de consultar el Síndic. També hi ha qui creu que només sóc un síndic per als estudiants, quan en realitat ho sóc per a tota la comunitat universitària, per als tres estaments de l'Autònoma: estudiants, professorat i personal d'administració i serveis.

El principal problema que se li ha plantejat és el recarrec del 50% en els estudiants que volen fer una segona carrera. S'ha resolt aquest aspecte?

En aquest tema vam coincidir els síndics de Greuges de les set universitats catalanes a fer interessar el Síndic de Greuges de Catalunya perquè actués de cara a la Generalitat i es repassés aquest decret de les taxes i es valorés el que hi havia de possible il·legalitat en alguns aspectes. Aquesta taxa sembla que no es pot exigir ni als de primer any de carrera, però de tota manera encara s'ha d'estudiar més el cas.

Amb vista al curs vinent, creu que s'incrementarà el nombre de consultes al Síndic de Greuges?

Crec que l'any vinent vindrà més gent a formular queixes perquè s'haurà conegut més l'existència del Síndic, però no perquè hi hagi més problemes.

Ciència i tecnologia a Europa

Els dies 22 i 23 de maig va tenir lloc a la ciutat de Turku/Abo (Finlàndia) la 48a Conferència Biannual de la CRE. El tema general de la reunió va ser *La universitat i la cadena de la innovació*. Altres temes que es van debatre van ser la ciència i la tecnologia a Europa: vers el cinquè programa marc, la innovació i els centres d'excel·lència, i la innovació i els drets de propietat intel·lectual.

En primer lloc, cal fer referència al disseny que en aquest moment té el cinquè programa marc. Se centra en tres programes temàtics (l'èsser viu i l'ecosistema, la societat de la informació i el creixement competitiu i sostenible) i en tres programes horitzontals (el paper internacional, la innovació i les PIME i el potencial humà). Pel que fa a l'orientació, cal dir que en el seu disseny actual es pretén potenciar la recerca que tendeixi a assegurar l'excel·lència en ciència i tecnologia, sigui perquè crea coneixement innovador, sigui perquè millora la competitivitat industrial o perquè s'adiu amb polítiques de la societat. En aquest disseny, els criteris que es plantegen per a la selecció de programes són: atendre les demandes socials (treballs, salut, qualitat de vida, entorn i medi ambient), atendre el desenvolupament econòmic i el futur en ciència i tecnologia (creixement, competitivitat, futur tecnològic) i assegurar un valor europeu afegit (massa crítica, estàndards, problemes i polítiques de la UE, etc.).

El debat es va centrar en els punts següents:

- necessitat d'augmentar el percentatge del PIB que s'inverteix en recerca i desenvolupament. Com a dada interessant, Finlàndia, que el 1989 hi dedicava l'1,4%, espera arribar al 3% abans de l'any 2000. Espanya hi dedica prop del 0,9%;

- necessitat de no repetir problemes que s'han detectat al quart programa marc: no es pot promocionar només la recerca tecnològica, perquè hi ha altres necessitats culturals i socials, i cal atendre les necessitats dels països de l'Est;

- necessitat de definir un nou equilibri entre recerca fonamental i recerca aplicada en l'àmbit universitari. Les universitats han de continuar fent-se càrrec de la recerca fonamental, però han d'interaccionar més amb el món empresarial, les universitats han d'atendre la recerca estratègica, és a dir, la recerca que vol atendre necessitats de la comunitat i de l'entorn;

- necessitat que el període de temps entre la invenció i l'aplicació disminueixi. A Europa, aquest període sol ser deu vegades més llarg que als EUA;

- necessitat d'afavorir la cooperació empresa-universitat en diferents vessants: programa d'intercanvi d'estudiants, projectes de R+D conjunts, esponsorització de centres d'excel·lència, col·laboració en mesuratsges i programes de doctorat;

- necessitat d'afavorir i potenciar la recerca innovadora que duen a terme individus o grups amb idees, vol-

luntat i capacitat de tirar endavant els projectes. En aquest sentit, cal pensar que quan es parla d'innovació es fa referència a algun dels estats de la cadena de la innovació: creació de coneixements, transferència, desenvolupament i elaboració del producte final;

- necessitat d'impulsar la innovació dins de les universitats, la qual cosa implica:

1. renovar la infraestructura científica;

2. deixar temps per pensar, discutir, treballar i actuar;

3. donar suport als individus amb idees i no solament als grups;

4. respectar els drets de propietat intel·lectual dels individus;

5. donar suport a l'explotació d'idees i patents;

- necessitat que les universitats creïn millors condicions per a la recerca científica i que canviïn, si cal, la seva orientació després d'identificar i prioritzar les àrees més potents;

- necessitat de desenvolupar i afavorir les xarxes i els mecanismes de transferència per tal d'intensificar la difusió dels resultats de la recerca i de la tecnologia a les empreses i la indústria;

- necessitat de potenciar un dels objectius més importants de la política de ciència i tecnologia d'un país: la creació de centres d'excel·lència. Els centres d'excel·lència sempre tenen un efecte dinamitzador important que beneficia les universitats.

Directori Electrònic

La Unitat de Comunicacions del Servei d'Informàtica ha posat en marxa un nou servidor del Directori Electrònic. El servidor ara corre sobre una estació de Treball Silicon Graphics Challenge S, amb 64 MB de memòria. Amb el nou servidor, s'ha redissenyat totalment la interfície d'usuari: s'ha catalanitzat i se n'ha canviat el motor de cerques, que ara permet l'ús de diacrítics.

El Directori Electrònic és un servei Internet/Intranet que inclou informació de localització de les persones que formen part de la Universitat: el telèfon, el fax i l'adreça electrònica, entre d'altres. Aquest directori està integrat en una estructura jeràrquica de directors a Internet i és interrogable des d'altres servidors de directors d'arreu. És la base de la guia de telèfons de la UAB. El format del directori, l'X.500, és totalment estàndard i l'han adoptat fabricants com Microsoft i Novell. De fet, les noves versions dels clients de correu del Navigator i l'Explorer permeten fer-hi cerques.

El Directori també és obert per a la integració d'altres entrades i podrà servir, en el futur, com a gestor de claus de seguretat o per a l'accés a recursos de xarxa.

Recomanem que hi feu una ullada (punt x.500 a <http://www.uab.es/x499.htm>) i comproveu si les vostres entrades són correctes. Si no hi sou o si les dades són incorrectes, podeu enviar un missatge a x500mgr@cc.uab.es, demanant que us les actualitzin.

Adreces de correu electrònic institucionals

D'altra banda, el Servei d'Informàtica està posant en funcionament un sistema d'adreces institucionals. Aquest sistema ha de servir per permetre l'ús del correu electrònic i fomentar la comunicació directa amb càrrecs institucionals, sense la necessitat de conèixer les persones concretes que tenen aquests càrrecs.

Les adreces institucionals, i també les personals, seran incloses al directori electrònic, on podran ser consultades des de tota la Internet.

Comissió Autònoma Solidària

Durant el mes de maig es va resoldre la novena convocatòria d'ajuts de la Comissió Autònoma Solidària, mitjançant la qual s'han aprovat diverses partides, per valor d'uns dotze milions de pessetes, per a projectes amb universitats i organitzacions de Cuba, de Nicaragua, del Brasil, de Guatemala, del Perú i de Mèxic, a l'Amèrica Llatina, així com al projecte per al Sàhara «Un llibre per a tothom», organitzat per l'Oficina d'Afers Socials.

En l'apartat d'ajuts individuals, i per a diferents durades, han estat aprovades diverses dotacions per a alumnes provinents de Moçambic (dues), de Colòmbia, de Mèxic, de Guinea Equatorial (dues) i de Costa d'Ivori.

La pròxima convocatòria, que serà la desena, es clourà el 15 d'octubre.

L'Autònoma posa al dia professores bosnianes

Cinc professores i una alumna bosnianes de la Facultat d'Educació per a Discapacitats de la Universitat de Tuzla van venir la primera setmana de juny a la UAB per posar-se en contacte amb les darreres tendències en la integració de les persones amb necessitats especials en l'educació universitària. Aquesta visita s'inscriu en el pla d'actuació de l'Oficina d'Afers Socials de la UAB a la Universitat de Tuzla, i pretenia formar i reciclar aquests professors que desconeixien, a causa del forçat parèntesi de la seva activitat docent durant la guerra, la investigació i els avenços científics, pedagògics i socials esdevinguts a Occident.

Aquest curs accelerat es va estructurar a partir, d'una banda, de seminaris monogràfics sobre les darreres tendències en el tractament de les necessitats especials i, de l'altra, d'un conjunt de visites a diversos centres especialitzats en aquest àmbit. Així, a l'Autònoma, van conèixer el programa PIUNE d'atenció als disminuïts, que ja fa cinc anys que funciona, i van visitar onze centres i projectes més: l'Institut Municipal del Disminuït, l'Institut Guttman, el

Centre de Recursos per a Deficients Visuals Joan Amades, de l'ONCE, el projecte AURA d'integració laboral per a disminuïts psíquics, el centre d'atenció per a persones amb necessitats especials de l'Espiga de Vilafranca del Penedès, etc.

El programa d'actuació no es limita, però, a un sol àmbit docent, i durant els pròxims quatre mesos arri-

baran a l'Autònoma professors de la Universitat de Tuzla de diferents disciplines, des de Medicina fins a Humanitats, per rebre aquest curs intensiu de docència moderna.

Aquesta ha estat la primera experiència d'aquest tipus i ha rebut el suport del Comissionat per a Universitats i Recerca i el Centre Unesco de Catalunya.



El rector va rebre les professores bosnianes.



MIQUEL DE MORAGAS I SPÀ, professor del Departament de Periodisme i de Ciències de la Comunicació, i director del Centre d'Estudis Olímpics, ha estat distingit amb l'Orde Olímpic, guardó que concedeix el Comitè Olímpic Internacional (COI).

L'Orde Olímpic és la màxima distinció que concedeix el COI, a títol individual, i s'atorga a les persones que han defensat els ideals olímpics a través de les seves accions, als qui han aconseguit mèrits esportius remarcables, i als qui han retut serveis destacats a la causa olímpica.



ROMÀ GUBERN I GARRIGA-NOGUÉS, professor del Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat, va rebre, el maig passat, la condecoració Palmes Acadèmiques, que atorga el primer ministre francès com a mostra del reconeixement que la República Francesa fa a les aportacions a la seva cultura.

També és membre de la New York Academy of Sciences, de l'American Association for the Advancement of Sciences, així com de l'Associació Internacional de la Semiologia de la Imatge.



Ricard Fernández Carrión, estudiant de la Facultat de Dret de la UAB i campió d'atletisme, va ser declarat millor esportista absolut del Campionat de Catalunya Universitari 1997, juntament amb Judith Lluent Vallet, estudiant de farmàcia de la UB i campiona d'esquí alpí. El lliurament dels premis en categories individuals i per equips es va fer a la Universitat Autònoma de Barcelona el 19 de juny.

Nomenaments

El professor Emilio Luque Fadón ha estat nomenat director del Departament d'Informàtica amb efecte del 2 d'abril passat; amb efecte del 2 de juny, el professor Josep Lluís Gómez Mompert ha estat nomenat director del Departament de Periodisme; la professora Francesca Puigpelat Martí ha estat nomenada directora del Departament de Ciència Política i de Dret Públic, des del 18 de maig passat; i, amb efecte del 10 d'abril, la professora Lluïsa Presas Corbella ha estat nomenada directora del Departament de Traducció i d'Interpretació.

Cooperació amb Moçambic

La UAB ha rebut un ajut de 44 milions de pessetes de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per a un projecte de cooperació en formació de personal sanitari amb les facultats de Medicina i de Veterinària de la Universidade Eduardo Mondlane, de Moçambic. El projecte, coordinat per la doctora Margarida Arboix i l'Oficina de Relacions Internacionals, inclou diverses estades de formació a la UAB i a Moçambic i equipament per a tres departaments de cadascuna de les facultats implicades, i es desenvoluparà fins al mes de març de l'any vinent. En el seu finançament, també hi col·labora la Comissió Autònoma Solidària.

III Premis Möbius Barcelona Multimèdia 1997

El Màster Europeu de Comunicació Interactiva de la Universitat Autònoma de Barcelona ha lliurat els Premis Möbius Barcelona Multimèdia que convocava per tercer any consecutiu.

Pel que fa a les aplicacions *off-line*, el premi en la categoria científicotècnica va ser per a *Microcirurgia dels glaucomes*, de CD LAB Serveis Multimèdia; en la categoria artísticocultural, va ser per a *El museu Thyssen Bornemisza*, d'Artur Colorado Castellary (UCM); i la millor aplicació *off-line* en la vessant educativa va ser per a *Les tres bessones*, de Cromosoma, SA.

Aquestes tres aplicacions podran concursar en el VI Prix Möbius International des Multimédias, que, amb el patrocini de la UNESCO, es farà a París al novembre.

La novetat de l'edició d'enguany del Premi Möbius Barcelona Multimèdia va ser considerar també les aplicacions *on-line* (en xarxa). En aquest apartat, en la categoria científicotècnica va ser premiat *Telèpolis*, de Puntocom, SL; en la categoria artísticocultural, el premi va ser per a *Tattoo*, de Barcelona Virtual; i en la categoria d'aplicacions educatives, va ser per a *Teleensenyament integral*, de l'Escola Universitària Politècnica de Mataró.

El Premi Möbius va ser creat per incentivar la creació de productes multimèdia culturals, científics i educatius de qualitat a l'Estat espanyol.

Curs d'Interpretació de Música Antiga a càrrec de Jordi Savall

L'Escola de Doctorat i de Formació Continuada de la Universitat Autònoma de Barcelona i el Centre Internacional de Música Antiga han organitzat el I Curs d'Interpretació de Música Antiga 1480-1780, que s'ha impartit al Monestir de Sant Cugat del Vallès del 2 al 5 de juliol.

Sota l'epígraf *El so i l'estil*, el curs és una de les activitats pedagògiques pendents d'incorporar a la UAB, ja que suposa la incorporació de la pràctica musical basada en els instruments originals i en l'estudi dels estils corresponents a les diferents èpoques i països. Jordi Savall és el director d'aquest curs.

Aquest primer curs és a càrrec de Montserrat Figueres (veu), Ton Koopman (clavecí i acompanyament), Rolf Lislevand (instruments polsats i acompanyament) i Jordi Savall (instrumentistes i música de cambra), músics i pedagogs capdavanters en el món de l'estudi i de la interpretació dels instruments i de les músiques anteriors al 1880.

El curs és dirigit a estudiants de doctorat, músics en fase de formació, o ja diplomats, que disposin, preferentment, d'instruments originals o de còpies.

El curs es va cloure el 4 de juliol amb un concert al claustre del monestir de Sant Cugat, amb la participació dels mestres del curs. S'hi van intèrpretar obres de Diego Ortiz, Tobías Hume, Gaspar Sanz, Mr. de Sainte Colombe, Marin Marais, Joan Cabanilles i J. S. Bach.

Es preveu que aquest curs es repeteixi a altres ciutats europees a partir del mes de novembre. Venècia, Metz i Alcalá de Henares poden ser les seues d'aquest curs, que ha tingut un èxit considerable.

Adreça postal:

Universitat Autònoma de Barcelona
Àrea d'Afers Institucionals
Gabinet de Premsa, Edifici Rectorat
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)
Tel. 581 13 35. Fax 581 25 46

L'AUTÒNOMA es pot obtenir i imprimir en format Acrobat via Internet a través del web de la UAB a l'adreça

<http://www.uab.es/>